
PRZYRZECZONY (7) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg m N przyrzeczony (3). ◇ A przyrzeczony (1). ◇ f N przyrzeczona (1). ◇ A przyrzeczona (1).
◇ n G przyrzeczon(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Który jest przedmiotem przyrzeczenia; sponsus Mącz; attributus, desponsus, destinatus, pollicitus, promissus Calep (6) : Prodere fide, Przirzeczona rzecz złamać. Mącz 92d; Sponsus, Obiecany/ przirzeczony/ w małżeństwo zmówiony. Mącz 410a; Calep 313a, 817b.*

Wyrażenie: »słowo przyrzeczone« = przyrzeczenie (1): yno ya przyacziel wasch bedacz, słowa swego przirzeczone⁸⁰ nygdi smyenycz niechcze, yakom swamy flvbyl przes lyfty swe wdobrey przyasny mielkanie miecz LibLeg 10/60.

Szereg: »przyrzeczony, przyobiecany« (1): Conducta coenula, Przirzeczona/ Prziobiecána wieczera. Mącz 87b.

2. *W funkcji czynnej: Gwarantujący (1) :*

Wyrażenie: »list przyrzeczony za pokój« = pismo gwarantujące bezpieczeństwo (1): [luteranie] poślali thedy do Cefarzá poły fwoie/ iefli fwą głową będzie ná Seymie/ tedy też oni będą ná przyrzeczenie/ Cefarz im rofkazał/ yż fam chce być/ á lífth przyrzeczony zá pokoy poślal. BielKron 222.

Synonimy: obiecany, przyobiecany.

Cf **PRZYRZEC**